

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ

ΟΙ ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΙ

(Από τό περιήγημα βιβλίο του ιατρού ΔΟΓΚΡ. διευθυντού της ειδικής κλινικής της
Αστυνομίας Παρισίων)

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς κοκκινής στὸ νευρικό σύστημα καὶ στὸν ἐγκέφαλο. Καρδιακές προσεξολές. Η τρομερές παρκισθήσεις τοῦ κοκκινομετάνοιας. "Οπου τὰ πράγματα μεταβάλλονται σὲ φανταστικά πρέσωπα. Τὰ φανταστικά παράσιτα τοῦ σώματος τοῦ κοκκινομετάνοιας. Παραισθήσεις, πλάνοι, ἐθελματικά πάτται. Τὰ κυρικά κυνῆγι τῶν πάρων σίτων. Σύγχυσις, ηλιθιότης, σμνή σικ κτλ. Η ἐφεύρεσις ἔνεις γιγαντεύει κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΣΤ'.

"Οπως είπαμε στὸ πρωηγύμνενο φύλλο, ή κοκκίνη δὲν προσαλεῖ στὸν όγκαντον τὰ ίδια αποτελέσματα με τὴ μορφήν.

Κι' ἐν πρώτοις, ἡ ἐπέλασης τῆς ἐπὸν τοῦ νευρικοῦ συστήματος εἶναι ἐντελῶς διαφορετική καὶ, ἀντὶ νὰ τὸ καθηγούνται, τὸ ἐρεθίζει στὸν ἐπόριτο βαθμό.

"Ἐπίσης ἡ κοκκίνη ἐπιδρᾷ καὶ στὸν ἐγκέφαλο, πρόσθια ποὺ στανιώτατο συμβαίνει μὲ τὴ μορφήν. Προσβάλλει κρούος τὸ βίανθρο, ὁ ὄποιος εἶναι ἐδραὶ ὅλων τῶν ζωικῶν λειτουργίων. Σ' αὐτὸ δὲ ὑπεριλόγια τὴν διάφορες καρδιακὲς καὶ ανατενεστικὲς διαταράξεις ἀπὸ τὶς ὥπεις ἀπέλονταν διαρκεῖς οἱ κοκκινομετάνοια. Οἱ συστηματικοὶ μᾶλιστα κοκκινομετάνοιι ἀπότελονται σὲ θανατώματος συγκροτής τῆς καρδίας, ἵστον καὶ ἡ δοσὶς ποὺ παίρνουν εἶναι μικρό.

"Ἐπειδὲ τοῦ βούλου, ἡ κοκκίνη προσβάλλει καὶ τὸ περιβλήμα τοῦ ἐγκεφάλου, ὃντος βρίσκεται ἐντοπομένη ἡ ἀντίληψης καὶ ἀπὸ τὸ ὄποιο ἔξαρτων ἡ κυνηγίας. "Ἐτοι, ἀντιέτοις πρὸς τὴ μορφήν, ἡ ὄποια στανίσσει φθάνει παρομοίων ἀποτελεσμάτων, τὸ παρασθήσεις καὶ μεταμορφώνονται σὲ φανταστικά πόδωντα ἡ ζωά.

"Ἐπειδὲ τοῦ βούλου, ἡ κοκκίνη προσβάλλει καὶ τὸ περιβλήμα τοῦ ἐγκεφάλου, ὃντος βρίσκεται ἐντοπομένη ἡ ἀντίληψης καὶ μεταμορφώνονται σὲ φανταστικά πόδωντα ἡ ζωά.

"Ἡ διπλεῖ ποὺ σχηματίζονται ἡ κοντίνες, τὰ σχέδια των πτυχῶν, μεταβάλλονται σὲ κεφάλαια ποὺ μορφίζονται καὶ ποὺ καττάζονται τὸν κοκκινομετάνοιαν μειῶντας τὴν εἰρωνική καὶ μοχθηρά. Οἱ διαβάτες ποὺ περνοῦν στὸ δρόμο, τὸν φανούνται πότε πολὺ νηπίοις καὶ πότε πολὺ νοτού, πότε πολὺ παγίεις καὶ πότε πολὺ ἀδειά...

Πολλές φορές ἀκόμη, καθὼς ὁ κοκκινομετάνοιας καττάζει ἔνα πρόσωπο σ' ἔνα ξωγαριφικό πίνακα, τοῦ φαίνεται ὅτι τὸ πρόσωπο μετὸν αναρρόπονται, καταβάνει τοῦ τοῦ κάρδον τοῦ καὶ προχωρεῖ πρὸς αὐτὸν μὲ απειλητικάς διαδέσεις.

"Ἡ παρασθήσεις ἀπὸ τὴν κοκκίνην εἶναι πάρα πολλές καὶ πολὺ διαφορετικές ἡ μὲν ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἡ δὲ τοῦ στροβιλίζεται ἀδιάστοτα στὸν αέρα, ἡ ἔνα σμήνος μελισσῶν ποὺ βουδίζει ἀδιάστοτα καὶ πολὺ ὑδρόπον τὸν τὸν ζαλέτη.

"Ἐπίσης ὁ κοκκινομετάνοιας αισθάνεται νὰ τρέχῃ ἐπάνω στὴν ἐπέδρυα τοῦ πατέρα του, ἔνας κόπως ὀλόριθρος, πολυματικὴ μορφήματις ἀπὸ ἑτοιμα, κορυφών, φύλλων, φύρεων, ἀράχνης, σποντικών ἡ ἀπόκειται καὶ ἀπὸ μικρόδια ἡ καὶ ἀπὸ αιρέσ-μικρος καρφίτσες. "Ἐτοι ἔνας ἀπὸ τὸν ἀσθενεῖς τοῦ διατήμου Παρισιοῦ γιατρού δότσιος Πούληφ, τοῦ παρεπονεῖτο ὅτι ἔννοιες στὸ πρόσωπο τοῦ ἐπάτουμανος φύσεις ποὺ τοῦ ἔτρωγαν τὸ δέρμα του ἀπὸ μέσα!...

Μόη ἡ παρασθήσεις τοῦ κοκκινομετάνοιας ἀπό τὸ πρόσωπον μειώνει μέρη ὑφαλοματάτης. "Ἐτοι τὰ ἔποια μέτρα, τὰ δύοις ἀπὸ τὸν πατέρα του, τὰ βλέπει συγχρόνως καὶ..., πάνοντάς τα, τὰ... πάνγει μέσα σ' ἔνα

λογία; "Ἐνώ ἐδω ἱεν τὴν ἀλληλεια πότε εἶναι 35 καὶ 50 καὶ 49 ἔποι, για νὰ πάρουν τὴ δόση τῆς ἀνάλογη, σὲ σένα λένε πότε εἶναι 25 καὶ 22 καὶ 30. Μίζορνα ἡ δοσὶ τὸ λοιτόν; "Ἐτοι ἡ δοσὶ ἐπειδητικά τοῦ φάρμακο;

— Φάνετα πότε ἔχει!...

— Είμαι λασπλάνος τὸ λοιτόν;...

— Είσαι γιατρός μὲ δεπλούμα!... "Ἐνα μονάχα λάθους ἔχεις κι σ' ἔνα στέρεος;

— Σε ποιό κιό ἐπελογία;

— "Οτι δὲν βρήκες μᾶς σκόνη καὶ για τὸν ἀργεμανίους ἀντοῖς καὶ δι τοὺς γιννώντας ἑταξιωματικούς τοῦ Πελλινού στρατεύματος... Κι' ἐτοι μαραίνονται κι πάντα μεταβαίνεται τὰ στελέχη κι θύ μας πάρη κι ἡ «ἄσθροα ἔχουντος»!...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ποτῆροι νερό ἡ, ἀ-
ζοῦνται, τὰ... πλέ-
νει μέσα σ' ἔνα
κουτί για νὰ βε-
βαίωση καὶ τοὺς
ἄλλους ὅτι εἶνε
πραγματικά! Ε-
πιπλέον, πολλές φο-
ρές, ἔχονται μᾶ-
κιαφόρτου στὸ χέ-
ρι του, τὰ κατα-
διδύλια καὶ προ-
σπαθεῖ να τὰ
βγάλει ἀπὸ τὸ
κρέμας του, πατώ-
νται τὰς καρφές του,
προσπένται τὰς
καρφές του, τὰ πό-
δια του, τὰ μπά-
τσα του, τὸ μέ-
τοπό του, τὰ μί-
τρα του.

τη του, τὴ γήδωσα του!...

Ἐπίσης ὁ κοκκινομετάνοιος νομίζουν ὅτι τοὺς στέρονται στὸ λαμπό κόρπατα τοὺς καὶ διάφορα ἀντικείμενα, τὰ ὄποια προσπαθοῦν μὲ τοὺς πολαριστικοὺς τρόπους νὰ βγάλονται, καταφεύγονται ἀκόμη καὶ μέχρι τὸν γιατρόν, οἱ ὄποιοι δέν έρχονται ταχείαν.

Κάποτε, ἀναγένεται ὁ δότσης Κοντού, δύο ἀσθενεῖς κοκκινομετάνοιες είλαν σαρήστει φίλων πούτα καὶ προσπαθοῦν νὰ βγάλην, δὲν ἔνας τὰ φανταστικά ἔντονα τοῦ ἀλλού, τὰ ὄποια ἔχει τοῦ περιπέτειαν οὐδὲν οὐδὲν!

Ἐπίσης ὁ κοκκινομετάνοιος, οἱ ὄποιοι εἰσάγονται τὸ δηλητήριο ἄπορον στὸν όγκαντον τοὺς, προσβάλλονται ἀπὸ βαθεῖα σήργην, ἀπὸ ἑλύ-
γον, ἀπὸ ἡλιατήτη, απὸ διαταράξεις διανοτητῶν της, ἀπὸ διοσκορίαν νὰ γράψουν νὰ νὰ διαβάσουν. Πολλές φορές προσβάλλονται ἀπὸ τέτοια απηργαμία, ὃποτε λημνούνται ἀπόκειται νὰ κάνονται καὶ τὴν ἔνεσι τοὺς... Τότε ὁ κοκκινομετάνοιος αισθάνεται, ἀξαφνα, νὰ νόσουν τοὺς στήνεις ἐπιδερμίδα τοῦ διαφορετικούς μερῶν της σήματος της, τοῦ παρασθήσεως της σημερινής πολύτιμης περιπέτειας...

Στὶς στιγμές αἵτες ἡ κοκκίνη γίνεται για τὴν ἀπότομον πρόσωπο, τὸ ὄποιον γλαινεῖται ἡ μαλονεῖ. Ανοίγεται τὸ κοπτό πούτα πού τὴν περιέχει καὶ τὴν καρφήν της στήνεις διαφορετικές! Τὴν πετάει πολλές φορές πάλι, συντεριμένος, τῆς φύτας την ἐπιγγυώντας αἵτεδη τὴν ἔθοστο...

Ἐπίσης ὁ κοκκινομετάνοιος καταλαβάνεται ἀπὸ μανίαν παταδιόζων καὶ φαντάζεται ὅτι δεῖχνουν νὰ τούνται νὰ τούνται τὸν περιπέτειαν, νὰ τὸν δηλητηρίαδον, νὰ τὸν πνίγουν κτλ., κτλ. Γίνεται ὀλόμα τζαρετικό, ζηλότοπος καὶ προσακτικό προσεργεῖ στήνες ζηλοτυπίας, τοῦ ἀνταρπόντος λόγου. Κάποτε πάλι, ἔπει τὴν ἐπάργυρην παταδιόζων, καταλαβάνεται ἴσως μεγαλουματία καὶ νομίζεται ποὺ γίνεται μεγάλος ἐφευρετής.

Ἐπίσης ὁ κοκκινομετάνοιος καταλαβάνεται ἀπὸ μανίαν παταδιόζων καὶ φαντάζεται ὅτι δεῖχνουν νὰ τούνται νὰ τούνται τὸν περιπέτειαν...

Ἐπίσης ὁ κοκκινομετάνοιος καταλαβάνεται ἀπὸ μανίαν παταδιόζων καὶ φαντάζεται ὅτι δεῖχνουν νὰ τούνται νὰ τούνται τὸν περιπέτειαν...

Ἐπίσης ὁ κοκκινομετάνοιος καταλαβάνεται ἀπὸ μανίαν παταδιόζων καὶ φαντάζεται ὅτι δεῖχνουν νὰ τούνται νὰ τούνται τὸν περιπέτειαν...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ή συνέχεια.

ΔΗΜΩΔΗ

ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑΤΑ

Κοινάτως τὸ πατέρα μονικάτοις καὶ ἔγω τὸ νανούρισμα καὶ ἔγω τὴν κοντιά του κοντιά για νὰ τ' ἀποκομιδώ. Κι' Η Παναγία ἡ δέσποινα τὸ χέρι της νὰ βάλῃ, νὰ σηκωθῇ καλόθεο, καὶ πάτεται να γελάσῃ.

— Εἴδη, θένε, ἀπὸ τὴ Χιό
κι ἀποκομιδεῖ τὸ γινό.

— Εἴδη, θένε, ἀπὸ τὴ Πάτρα
κι ἀποκομιδεῖ τὸν τάτα.

— Εἴδη, θένε, ἀπὸ τὴ Αθήνα
κι ἀποκομιδεῖ τὴ ζήνα.

— Κοντά το, Χάιδω, κοντά το
κι ἀν δὲν κοιμάται στοῦμπτα το.

— Δὲν τὸ στοντάπα, βρέ μετροή,
γιατ' εἶν' τὸ πρότι μας παιδί.